

Terra baixa

© Ros Ribas

d'Àngel Guimerà

direcció Roger Bernat

18/02 – 06/03

Gràcia

POTSER SOC EL MENYS INDICAT

A part de l'homenatge, per què refer avui el muntatge de Puigserver.

És cert que la meua manera de fer teatre poc té a veure amb les maneres de Fabià Puigserver. Però seria simplificar massa resumir la història del teatre a una concatenació d'antagonismes i venjances. Em sembla més just parlar d' "homenatges encoberts", "traïcions productives", "furts inconfessables" o "afinitats psicòtiques".

Encara que la *Terra baixa* de Puigserver-Homar-Vilarasau no sigui la que jo faria, no deixa de fascinar-me per unes raons que crec convenient apuntar aquí, per si de cas poden prevenir malentesos.

En primer lloc, *Terra baixa* m'interessa pel que significava fer l'any 1990 una versió aparentment tan aliena a les modes teatrals de l'època. Que Fabià donés un gir antimodern al final de la seva carrera, i ho fes precisament al Festival de Tardor i preolímpic de Barcelona, no deixava de ser una botifarra al Cobi i a la venda per catàleg de la ciutat. Fabià reivindicava una teatralitat menystinguda per una modernitat disposada a resoldre tots els problemes a base de desmemòria.

Però, tot i que les formes del muntatge tinguessin arrels premodernes, el conflicte entre diners i amor (on l'amor triomfa únicament al preu de poetitzar els diners – com Manelic oferint a Marta el tresor dels quatre duros guardats en un mocador), termina sent una al·legoria involuntària de la molt contemporània maniobra que va permetre a aquest país capbussar-se en una era d'impostures rendibles ben agafat a les garanties de puresa de la seva passió pel camp i el Pirineu. Per dir-ho amb les paraules de Roberto Fratini, dramaturg de l'espectacle, amb aquest matrimoni de pega amb la ruralitat, amb aquesta impostura sentimental, Puigserver anuncia el que serà el síndrome geopoètic d'un país mentider.

També em connecta amb el muntatge que l'adaptació arcaïtzant del català que van proposar els actors després d'una visita al Pirineu apropi la parla a una teatralitat emancipada. El text deixa de ser un *vehicle* per convertir-se en una *musicalitat* des de la que emergeix l'emoció del melodrama.

Aquesta *autonomia* de les emocions, que ja no estan al servei d'una narració, fa que el muntatge pugui semblar ara risible però alhora fa que sigui fascinant.

El treball dels intèrprets també és extraordinari. Quan Lluís Homar interpreta a Manelic no només es mesura a Guimerà, sinó que ho fa amb Enric Borràs, l'actor que va entregar l'última gran prestació del personatge principal de l'obra. Lluís Homar i Enric Borràs són actors de tradicions contraposades, són paradigma de dues maneres d'interpretar i, tanmateix, els dos són capaços d'entregar versions de Manelic icòniques. Ningú no pot fer avui *Terra baixa* sense mesurar-se a Homar o a Emma Vilarasau i, per persona interposada, a Borràs i a l'estil interpretatiu de finals del XIX. En la versió que estem preparant, enfrontem al públic a les dues prestacions.

Per últim, està l'homenatge a Fabià. Potser sigui aquesta qüestió la que menys "em connecta" amb el muntatge. No vaig conèixer personalment a Fabià, no vaig veure la majoria dels seus muntatges, no formo part del Patronat del Lliure, no vaig ser convidat pel Lliure a realitzar aquest projecte, no vaig representar *Terra baixa* a l'escola i, sent fill de mare belga, vaig parlar català bastant tard. En aquest sentit potser jo sigui la persona menys indicada per realitzar un homenatge al fundador del Teatre Lliure. Soc un perfecte estranger que s'apropa a un espectacle del que no pot reclamar la propietat per cap motiu. I, tanmateix, potser sigui aquesta la raó per la que he fet aquest muntatge.

Roger Bernat

INTÈRPRETS

Chantal Aimée
Marta Aguilar
Nao Albet
Alba Aloy
Mercè Arànega
Hodei Arrastoa
Enric Auquer
Quim Àvila
Guillem Balart
Susanna Barranco
Javier Beltrán
Dolo Beltrán
Clàudia Benito
Paula Blanco
Marcel Borràs
Marta Borràs Eroles
Dèlia Brufau
Alba Brunet
Marc Cartanyà
Aina Clotet
Carlos Cuevas
Bruna Cusí
Miki Esparbé
Tilda Espluga
Raquel Ferrí Moscardó
Xantal Gabarró
Francesca Garrido
Berta Graells
Margalida Grimalt
Max Grosse Majench
Paula Jornet
Marc Joy
Mireia Lorente-Picó
Núria Lloansi
Toni Mas
Paula Malia
Marc Martínez
Eleazar Masdeu
Aleix Melé
David Menéndez
Bàrbara Mestanza
Tamara Ndong
Eva Ortega
Anna Pérez Moya
Victor Pi
Oriol Pla
Fèlix Pons
Alba Pujol
Alba Ribas
Maria Ribera
Santi Ricart
Xavier Ripoll
Carol Rovira
Xavi Saez
Maria Antònia Salas
David Selvas
Yolanda Sey
Blanca Valletbó
Martina Vilarasau
Pau Vinyals
Jaume Viñas

DRAMATURGIA

Roberto Fratini

IL·LUMINACIÓ

Anna Rovira

SO

Joan Solé

AUDIOVISUALS

Enrique Baró Ubach

Marie Klara González

AJUDANT DE DIRECCIÓ

Pedro Granero i Estela Santos

AJUDANT DE SO

Pau Matas i Enol Balado

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Helena Febrés Fraylich

AGRAÏMENTS

Nau Ivanow, Companyia

Heartbreak Hotel, Núria Lluell,

Lluís Pasqual, Mercè Arànega,

Albert Arribas, Abel Garriga

i als actors i actrius de la

Companyia Lliure de 1990

COPRODUCCIÓ

Teatre Lliure i Roger Bernat / FFF

#TerraBaixa

HORARI

De dimecres a dissabte

a les 20.00 h

Diumenge a les 18.00 h

03/03 a les 16.00 h

DURADA

1 h 10'

LLOC

Gràcia

IDIOMA

En català

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva

a través del mòbil

Entitat concertada amb

Membre de

Amb la col·laboració de

Amb el suport de

Mitjans patrocinadors

Mitjans col·laboradors

932 892 770 · INFO@TEATRELLIURE.COM
C. MONTSENY, 47

Aquest document està dissenyat per ser llegit al mòbil. Estalvia't d'imprimir-lo i el planeta t'ho agrairà.

visita aquí el nostre web

